

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ-ΤΑΥΡΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 ΣΥΝΘΕΣΗ: ΕΝΝΕΑ (9) ΜΕΛΗ

Απόσπασμα από το 7^ο Πρακτικό 2018
Αριθμός Απόφασης: 36
Συνεδρίαση: 9 Φεβρουαρίου 2018

Στο Μοσχάτο και στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δήμου σήμερα **9 Φεβρουαρίου 2018** ημέρα **Παρασκευή** και ώρα **09:00** συνήλθε σε **έκτακτη** συνεδρίαση, δυνάμει του άρθρου 75 παρ. 6 του Ν. 3852/2010 , ύστερα από την υπ' αριθμ. πρωτ. **2507** έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου της Οικονομικής Επιτροπής κ. Ανδρέα Γ. Ευθυμίου, Δημάρχου Μοσχάτου-Ταύρου, η οποία και επιδόθηκε νομότυπα σε όλα τα μέλη της στις 8 Φεβρουαρίου 2018. Πρακτικά της Οικονομικής Επιτροπής τήρησε η υπάλληλος του Δήμου Γρηγοράτου Ελένη.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ)	1.ΖΩΤΑΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ)
2. ΦΕΛΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2.ΤΣΕΛΙΟΥ ΜΑΡΙΑ
3. ΓΡΟΥΜΠΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	3.ΔΑΜΗΛΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
4. ΜΕΛΙΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	4.ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
5. ΚΑΡΑΒΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ΑΝ/ΚΟ ΜΕΛΟΣ)	5.ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
6. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ (ΑΝ/ΚΟ ΜΕΛΟΣ)	

Αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία με παρόντα τα πιο πάνω έξι (6) μέλη, ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

ΘΕΜΑ 2ο : Λήψη απόφασης επί του από 10-1-2018 (αριθ. πρωτ. 802/11- 1-2018) αιτήματος εξώδικου συμβιβασμού του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία "Ειδικός Διαβαθμιδικός Σύνδεσμος Νομού Αττικής" (Ε.Δ.Σ.Ν.Α.)

Η συνεδρίαση συγκαλείται ως κατεπείγουσα βάσει του άρθρου 75 παρ. 6 του Ν.3852/2010, διότι ως προς το **2^ο θέμα** κρίνεται άμεση η λήψη απόφασης διότι πρόκειται για οικονομικό ζήτημα, από το οποίο θα υπάρξει οικονομικό όφελος προς το Δήμο. Η Οικονομική Επιτροπή, αφού άκουσε τον κ. Πρόεδρο, **ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ** για το κατεπείγον της συνεδρίασης.

Ο Πρόεδρος υποβάλλει στα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής εισήγηση-γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας, η οποία έχει ως εξής:

Γ Ν Ω Μ Ο Δ Ο Τ Η Σ Η

Του Νομικού Συμβούλου και Δικηγόρου του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου Ηλία Ν. Μπιζάνη (Α.Μ.: 10627/Δ.Σ.Α.).

ΣΧΕΤ.: Το από 10-1-2018 (αριθ. πρωτ. 802/11-1-2018) αίτημα εξώδικου συμβιβασμού του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία "Ειδικός Διαβαθμιδικός Σύνδεσμος Νομού Αττικής" (Ε.Δ.Σ.Ν.Α.).

A.– 1^η Αγωγή.

1. Όπως είναι γνωστό, ο πρώην Δήμος Μοσχάτου είχε ασκήσει εναντίον του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία "Ειδικός Διαβαθμιδικός Σύνδεσμος Νομού Αττικής" (Ε.Δ.Σ.Ν.Α.), ως καθολικού διαδόχου του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία "Ενιαίος Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής" (Ε.Σ.Δ.Κ.Ν.Α.), το οποίο στο εξής θα καλείται ως "Σύνδεσμος", την από 28-12-2005 και με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 48710/29-12-2005 αποζημιωτική λόγω αδικοπραξίας αγωγή του, ερειδόμενη στα άρθρα 105, 106 ΕισΝΑΚ.

2. Με την αγωγή αυτή ο πρώην Δήμος Μοσχάτου ζήτησε να του καταβάλει ο Σύνδεσμος μεταξύ των άλλων το ποσό του 1.855.200,13 ευρώ για τις παρανόμως από αυτόν παρακρατηθείσες αυξημένες ετήσιες εισφορές επί των τακτικών εσόδων του για το χρονικό διάστημα **από 1-1-1995 έως και 31-12-2005.**

3. Με βάση την παραπάνω αγωγή του πρώην Δήμου Μοσχάτου και ήδη (από 1-1-2011) του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου, εκδόθηκαν οι αποφάσεις α) 939/2012 του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, β) 2744/ 2012 του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και γ) 2904/2017 του Συμβουλίου της Επικρατείας.

4. α. Το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, με την 939/2012 απόφασή του, έκρινε ως παράνομες τις παρακρατηθείσες από το Σύνδεσμο αυξημένες ετήσιες εισφορές επί των τακτικών εσόδων του πρώην Δήμου Μοσχάτου και έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή του. Συγκεκριμένα, έκρινε ότι οι αξιώσεις του Δήμου για το διάστημα από 1-1-1995 έως και 30-11-2002 έχουν υποπέσει στην τριετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ. 2 ν. 2362/1995 και ότι επομένως ο Δήμος δικαιούται να λάβει ως αχρεωστήτως καταβληθείσες τις εισφορές που παρανόμως του παρακράτησε ο Σύνδεσμος μόνο για το διάστημα από 1-12-2002 έως και 31-12-2005 και για το λόγο αυτό του επιδίκασε το ποσό των 715.168,19 ευρώ νομιμοτόκως (6%) από την επίδοση της αγωγής έως την πλήρη εξόφληση.

β. Κατά της παραπάνω 939/2012 πρωτόδικης απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, μόνο ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου, αν και εν μέρει νίκησας διάδικος, άσκησε έφεση και πρόσθετο λόγο αυτής ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με την έφεσή του (και τον πρόσθετο λόγο) προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι μη νόμιμα έγινε μερικώς δεκτή από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο η ένσταση παραγραφής του Συνδέσμου με την αιτιολογία ότι οι αξιώσεις του Δήμου υπέπεσαν στην τριετή παραγραφή του άρθρου 91 παρ. 2 του ν.δ/τος 321/1969 για το έτος 1995 και του άρθρου 90 παρ. 2 του ν. 2362/1995 για το χρονικό διάστημα από 1-1-1996 και μετά. Και τούτο διότι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 του ν.δ/τος 31/1968, 90 παρ. 1, 93 και 86 του ν. 2362/1995 καθώς και του άρθρου 937 ΑΚ, η παραγραφή των

αξιώσεων από αδικοπραξία κατά του Δημοσίου και των ΟΤΑ (όπως ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου) είναι **πενταετής** και ως εκ τούτου, η αξίωσή του Δήμου για το χρονικό διάστημα από 1-1-2000 έως 31-12-2005 δεν έχει παραγραφεί.

γ. Το Τριμελές Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με την 2744/2014 απόφασή του, αφού έλαβε υπόψη ότι οι αξιώσεις από αδικοπραξία κατά των ΟΤΑ (όπως ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου) υπόκεινται σε **πενταετή παραγραφή**, η οποία αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 90 παρ. 1 και 91 του ν. 2362/1995 και αφού έκανε δεκτό ότι ο πρώην Δήμος Μοσχάτου και ήδη ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου επέδωσε στις 15-11-2005 εξώδικη δήλωση και πρόσκληση προς το Σύνδεσμο για πληρωμή των αχρεωστήτως παρακρατηθεισών εισφορών και ότι η αγωγή του Δήμου κατατέθηκε στις 29-12-2005, έκρινε ότι οι αξιώσεις του, οι οποίες γεννήθηκαν από 1-1-2000 έως και 31-12-2005, δεν είχαν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή και ότι έσφαλε η πρωτόδικη απόφαση που δέχθηκε ότι η αξίωση του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου για το χρονικό διάστημα από 1-1-2000 έως 30-11-2002 είχε υποπέσει σε παραγραφή. Για το λόγο αυτό, το άνω δικάσαν Εφετείο έκανε δεκτό ως βάσιμο το λόγο της έφεσης και τον πρόσθετο λόγο του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου κρίνοντας ότι αυτός δικαιούται να αναζητήσει ως αχρεωστήτως καταβληθείσες τις εισφορές που παρανόμως του παρακράτησε ο Σύνδεσμος κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2000 έως 30-11-2002. **Επιδίκασε δε, για το διάστημα αυτό, επιπλέον υπέρ του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου το ποσό των 561.864,91 ευρώ.**

δ. Κατά της άνω 2744/2014 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ο Σύνδεσμος άσκησε αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Με την αίτησή του αυτή ο Σύνδεσμος προέβαλε ότι είναι εσφαλμένη η κρίση της άνω 2744/2014 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ότι αναφορικά με την αξίωση του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου από αδικοπραξία αυτού (Συνδέσμου) εφαρμόζεται η πενταετής παραγραφή κατ' άρθρ. 90 παρ. 1 και 86 του ν. 2362/1995 και 87 του ν.δ/τος 321/1969, που ισχύει γενικώς για τις αξιώσεις κατά του Δημοσίου και των ΟΤΑ (όπως ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου) από αδικοπραξία και όχι η τριετής παραγραφή κατ' άρθρ. 90 παρ. 2 του ν. 2362/1995 και 91 παρ. 2 του ν.δ/τος 321/1969, η οποία ισχύει για τις αξιώσεις επιστροφής από το Δημόσιο παρανόμως καταβληθέντων ποσών, περαιτέρω δε ότι στην προκειμένη περίπτωση εφαρμοστέα τυγχάνει η διάταξη περί παραγραφής του άρθρου 90 παρ. 2 του ν. 2362/1995 που αφορά τις αξιώσεις για την επιστροφή των αχρεωστήτως και παρά το νόμο εισπραχθέντων ποσών, η οποία, ως ειδικότερη, κατισχύει αυτής του άρθρου 86 του ν. 2362/1995 που αφορά τη γενική παραγραφή αξιώσεων κατά του Δημοσίου και των ΟΤΑ (όπως ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου) από αδικοπραξία.

ε. Το Συμβούλιο της Επικρατείας (Α' Τμήμα), με την 2904/2017 απόφασή του, **απέρριψε στο σύνολό της ως αβάσιμη την αίτηση αναίρεσης του Συνδέσμου.** Συγκεκριμένα, η απόφασή αυτή **έκρινε ότι** επί της κρινόμενης διαφοράς που ανέκυψε από την άσκηση της άνω από 28-12-2005 (με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 48710/29-12-2005) αγωγής αποζημίωσης του πρώην Δήμου Μοσχάτου και ήδη από 1-1-2011 Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου κατά του Συνδέσμου, ερειδόμενης στα άρθρα 105, 106 ΕισΝΑΚ, με υποκείμενη αιτία την παράνομη παρακράτηση εισφορών σε βάρος του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου από τα αρμόδια όργανα του Συνδέσμου, **εφαρμοστέα είναι η κατά τον κρίσιμο χρόνο ισχύουσα και για τους ΟΤΑ (όπως ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου) διάταξη του άρθρου 90 παρ. 1 του ν. 2362/1995, που ορίζει πενταετή παραγραφή για τις σχετικές αξιώσεις,** χωρίς να εξετάζεται αν για την υποκείμενη αιτία της αξίωσης αποζημίωσης (παράνομη παρακράτηση ποσών, αδικαιολόγητος πλουτισμός του Συνδέσμου) προβλέπεται, σε άλλες διατάξεις, βραχύτερος χρόνος παραγραφής **και ότι επομένως δεν έσφαλε το δικάσαν Εφετείο που εφάρμοσε τη διάταξη του άρθρου 90 παρ. 1 του ν. 2362/1995 και όχι αυτή του άρθρου 90 παρ. 2 του ίδιου νόμου.**

5. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου, με βάση την παραπάνω αγωγή του και τις επ' αυτής εκδοθείσες ως άνω δικαστικές αποφάσεις, **έχει ήδη εισπράξει από το Σύνδεσμο** ("Ειδικός Διαβαθμιδικός Σύνδεσμος Νομού Αττικής"), για τα έτη 2000 έως και 2005, το ποσό του **1.543.931,89 ευρώ** (ήτοι, για κεφάλαιο 1.277.033,10 ευρώ και για τόκους 266.898,79 ευρώ).

Β.- 2^η Αγωγή.

1. Ο Δήμος Μοσχάτου-Ταύρου (για λογαριασμό των πρώην Δήμων Μοσχάτου και Ταύρου) στη συνέχεια άσκησε εναντίον του Συνδέσμου και την από 27-12-2011 και με Γενικό Αριθμό **Κατάθεσης 35293/28-12-2011** καταψηφιστική αποζημιωτική λόγω αδικοπραξίας αγωγή του, ερειδόμενη στα άρθρα 105, 106 ΕισΝΑΚ., που επιδόθηκε στο Σύνδεσμο την 30-1-2012 και η οποία συζητείται ενώπιον του 29^{ου} Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών την 24-5-2018, μετ' αναβολή από τη δικάσιμο της 18-1-2018.

2. α. Με την αγωγή αυτή ο Δήμος Μοσχάτου-Ταύρου ζητεί να του καταβάλει ο Σύνδεσμος μεταξύ των άλλων το ποσό του **1.734.088,65 ευρώ** (ήτοι, 871.155,99 ευρώ για τον πρώην Δήμο Μοσχάτου και 862.932,66 ευρώ για τον πρώην Δήμο Ταύρου), που αφορά παρανόμως από το Σύνδεσμο παρακρατηθείσες αυξημένες ετήσιες εισφορές επί των τακτικών εσόδων των παραπάνω πρώην Δήμων (δηλαδή για την ίδια, όπως στην 1^η αγωγή, αναφερόμενη αιτία), για το χρονικό διάστημα **από 1-1-2006 έως και 31-12-2008** (δηλ. για τα έτη 2006, 2007 και 2008).

β. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην αγωγή αυτή, ο Σύνδεσμος έχει παρακρατήσει παράνομα **α) από τον πρώην Δήμο Μοσχάτου** το έτος 2006 € 295.236,70, το έτος 2007 € 275.749,99 και το έτος 2008 € 300.169,30 και **συνολικά € 871.155,99** και **β) από τον πρώην Δήμο Ταύρου** το έτος 2006 € 320.402,79, το έτος 2007 € 245.360,50 και το έτος 2008 € 297.169,37 και **συνολικά € 862.932,66**.

Γ.- Το αίτημα του Συνδέσμου για εξώδικο συμβιβασμό.

1. Ο Σύνδεσμος με την απευθυνόμενη προς το Δήμο Μοσχάτου-Ταύρου από 10-1-2018 (αριθ. πρωτ. εισερχομένων εγγράφων του Δήμου 802/11-1-2018) αίτησή του ζήτησε, πριν τη συζήτηση της από 27-12-2011 δεύτερης αγωγής του Δήμου στο Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών την 18-1-2018, την επίλυση της διαφοράς με εξώδικο συμβιβασμό.

2. Ενόψει του υποβληθέντος από το Σύνδεσμο αιτήματος, η συζήτηση της αγωγής αυτής αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 24-5-2018, προκειμένου επί του αιτήματος αυτού να αποφασίσει το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου μετά από εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής του.

3. Η υποβολή από το Σύνδεσμο προς το Δήμο Μοσχάτου-Ταύρου του αιτήματός του για επίλυση της διαφοράς με εξώδικο συμβιβασμό συνίσταται, **κατά την άποψη του Συνδέσμου**, στα εξής:

α. Για το έτος **2006**, ο Σύνδεσμος **δεν υποχρεούται** στην πληρωμή των διεκδικούμενων με την αγωγή αυτή από το Δήμο αξιώσεων για εισφορές, ποσού **615.639,49 ευρώ**, διότι οι αξιώσεις αυτές του Δήμου για το έτος αυτό έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 75 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999), αφού η αγωγή του Δήμου επιδόθηκε στο Σύνδεσμο την 30-1-2012 και όχι τουλάχιστον έως το τέλος του έτους 2011 (31-12-2011).

β. Για το έτος **2007**, ο Σύνδεσμος **προτίθεται να πληρώσει στο Δήμο** άπαξ και δια παντός τις διεκδικούμενες από αυτόν με την παραπάνω αγωγή αξιώσεις του για εισφορές του έτους αυτού, ποσού **521.110,49 ευρώ**, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας (6%), εντός τριάντα ημερών από την αποδοχή του αιτήματός του αυτού από το Δήμο Μοσχάτου-Ταύρου και την εν συνεχεία παραιτήσή του από την αγωγή αυτή, διότι οι αξιώσεις αυτές του Δήμου για το έτος αυτό δεν έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 75 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999).

γ. Για το έτος **2008**, ο Σύνδεσμος **δεν υποχρεούται** να πληρώσει στο Δήμο τις διεκδικούμενες από αυτόν με την παραπάνω αγωγή αξιώσεις του για εισφορές του έτους αυτού, ποσού **597.338,67 ευρώ**, διότι με την 27474/34337/8-12-2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ (2506 Β' /9-12-2008), ορίσθηκε πλέον νόμιμα η αύξηση της εισφοράς των Δήμων μελών του Συνδέσμου από 3% σε 6% από τη χρήση του έτους αυτού (2008).

Α.- Η γνώμη μου επί του ανωτέρω αιτήματος του Συνδέσμου ως προς το νομικό μέρος της υπόθεσης.

Ι. 1. Ο Εισαγωγικός Νόμος του Αστικού Κώδικα (ΕισΝΑΚ) ορίζει στο μεν άρθρο 105 ότι: <<Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης, που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος...>>, στο δε άρθρο 106 ότι: <<Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για την ευθύνη των δήμων, των κοινοτήτων ή των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους.>>.

2. Στο **άρθρο 3 του ν.δ. 31/1968** "περί προστασίας της περιουσίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και ρυθμίσεως ετέρων τινών θεμάτων" (Α' 281) ορίζεται: <<Αι υπό των αστικών εν γένει νόμων και των ουσιαστικών διατάξεων περί δικών του δημοσίου αναγνωριζόμεναι εις το δημόσιον προνομία ή τεθεσπισμένα ειδικά προστατευτικά διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως και επί των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, εφ' όσον αι τυχόν υφιστάμεναι αντίστοιχοι δια τους οργανισμούς τούτους προνομία εν γένει δεν είναι ευρύτεραι ή ευνοϊκότεραι των επί του δημοσίου ισχυουσών>>. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τους ΟΤΑ **ισχύει καταρχήν η νομοθεσία περί δημοσίου λογιστικού**, εάν όμως υπάρχουν περί παραγραφής διατάξεις του κοινού δικαίου ευνοϊκότερες, εφαρμόζονται αυτές υπέρ των ΟΤΑ (βλ. ΣΤΕ 2904/2017, 3329/2012 σκ. 4, δημ. ΤΝΠ/ ΝΟΜΟΣ και ΑΠ 1310/2009, 420/2002, δημ. ΤΝΠ/ΔΣΑ).

3. Με την παρ. 4 του άρθρου 29 του ν. 3202/2003 (Α' 284) προστέθηκαν στο άρθρο 304 του π.δ/τος 410/1995 "Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας" (Α' 231), ως προς την παραγραφή των αξιώσεων κατά των ΟΤΑ, οι ακόλουθες διατάξεις: <<Για την παραγραφή των αξιώσεων κατά των ΟΤΑ έχουν εφαρμογή οι διατάξεις που διέπουν την παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου. Κάθε άλλη διάταξη που ορίζει μεγαλύτερο χρόνο παραγραφής των αξιώσεων κατά των ΟΤΑ καταργείται.>>. Η πιο πάνω διάταξη ως προς την παραγραφή των αξιώσεων κατά των ΟΤΑ, που ίσχυε έως 31-12-2006, επαναλήφθηκε με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 276 ν. 3463/2006 "Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων" (Α' 114), η οποία ισχύει από 1-1-2007.

4. Στην **παρ. 2 του άρθρου 75 ν. 2717/1999** "Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας" (Α' 97) με τίτλο "Συνέπειες κατάθεσης και επίδοσης" ορίζεται ότι: <<2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται, ως προς τον εναγόμενο, από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα. Η παραγραφή, η οποία σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο διακόπηκε, αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της απόφασης ή την κατάργηση της δίκης.>> (όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 του ν. 3900/2010 και ισχύει από 1-1-2011).

5. α. Ο **ν. 2362/1995** "Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις" (Α' 247) ορίζει στο **άρθρο 90 παρ. 1** ότι <<Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής>>, στο **άρθρο 91** ότι <<Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος, η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής...>>, στο δε **άρθρο 93** ότι <<**Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο** ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β)>>.

β. Οι παραπάνω διατάξεις του **ν. 2362/1995** "Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις" (Α' 247), **οι οποίες ίσχυαν κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο κατάθεσης-άσκησης την 28-12-2011 (με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 35293) της επίμαχης 2^{ης} αγωγής του Δήμου στο δικαστήριο (Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών)**, εφαρμόζονται και στους ΟΤΑ (ΣΤΕ 2904/2017, 54/2016, 3329/2012, ΑΠ 474/2016, 284/2011 κ.ά.).

6. α. Το **ν.δ. 321/1969** "Περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού" (Α' 205) όριζε στο **άρθρο 91 παρ. 1** ότι <<Ο χρόνος παραγραφής των χρηματικών αξιώσεων κατά του Δημοσίου, είναι πέντε ετών, εφ' όσον υπό ετέρας γενικής ή ειδικής

διατάξεως δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής>>, στο **άρθρο 93** ότι <<Η παραγραφή άρχεται από του τέλους του οικ. έτους καθ' ό εγεννήθη η αξιώσις και είναι δυνατή η δικαστική αυτής επιδίωξις>>, στο δε **άρθρο 95 ότι <<Φυλαττομένης της ισχύος των ειδικών διατάξεων η παραγραφή των χρηματικών αξιώσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Δια της υποβολής της υποθέσεως εις το δικαστήριον** ή εις διαιτητάς οπότε άρχεται εκ νέου η παραγραφή από της τελευταίας διαδικαστικής πράξεως των διαδικών του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β)>>.

β. Οι παραπάνω διατάξεις του **ν.δ. 321/1969** "Περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού", κατά το χρόνο ισχύος τους, εφαρμόζονταν και στους ΟΤΑ (ΣΤΕ 2904/2017, 2655/2013, 3329/2012, ΑΠ 474/2016, 1017/1994 κ.ά.).

7. Οι διατάξεις του **ν.δ. 321/1969** "Περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού" (Α' 205), όπως επομένως και οι προαναφερόμενες, καταργήθηκαν από το άρθρο 113 του **ν. 2362/1995** "Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις", ο οποίος (νόμος) ίσχυσε από 1-1-1996 έως 31-12-2014.

8. Οι παραπάνω διατάξεις των άρθρων **91 παρ. 1, 93 και 95** του προϊσχύσαντος **ν.δ. 321/1969** "Περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού" περί παραγραφής (χρόνος, έναρξη και διακοπή αντίστοιχα) **επαναλήφθηκαν (με όμοιο ακριβώς περιεχόμενο)** με τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων **90 παρ. 1, 91 και 93** του **ν. 2362/1995** "Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις" περί παραγραφής (χρόνος, έναρξη και διακοπή αντίστοιχα), που ισχύουν ως εκ του κρισίμου εδώ χρόνου και ο οποίος είναι η **28-12-2011**, ημερομηνία κατάθεσης-άσκησης (**με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 35293**) στο δικαστήριο της αγωγής του Δήμου (ΣΤΕ 3329/2012 σκ. 4, δημ. ΤΝΠ/ΝΟΜΟΣ και ΣΤΕ 2655/2013 σκ. 7, δημ. ΤΝΠ/ΔΣΑ).

9. Στην **παρ. 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος** ορίζεται ότι: <<2. Φόρος ή άλλο **οποιοδήποτε οικονομικό βάρος** δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που εκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε.>>.

10. Στο άρθρο 72 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) ορίζεται ότι: <<1. Η οικονομική επιτροπή είναι όργανο παρακολούθησης και ελέγχου της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α), ιδ) αποφασίζει για το δικαστικό συμβιβασμό και τον εξώδικο συμβιβασμό ή κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο μέχρι του ποσού των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και εισηγείται στο δημοτικό συμβούλιο για τον εξώδικο συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο που υπερβαίνει το παραπάνω ποσό, 2. Για τις περιπτώσεις ιβ', ιγ' και ιδ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης.... 3.... 4....>>.

11. α. Κατά το άρθρο 871 ΑΚ <<Με τη σύμβαση του συμβιβασμού οι συμβαλλόμενοι διαλύουν με αμοιβαίες υποχωρήσεις μια φιλονικία τους ή μια αβεβαιότητα για κάποια έννομη σχέση. Με αβέβαιη σχέση εξομοιώνεται και η επισφαλής απαίτηση>>. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη σύναψη της σύμβασης του συμβιβασμού απαιτείται πρόταση του ενός από τα μέρη να διαλύσουν με αμοιβαίες υποχωρήσεις έριδα ή αβεβαιότητα για κάποια έννομη σχέση και αποδοχή της πρότασης από το άλλο μέρος (Ολ. ΑΠ 578/1980). Για την κατάρτιση του συμβιβασμού αρκεί να συνάγεται η βούληση των μερών για την επιδίωξη του από το περιεχόμενο της σύμβασης, χωρίς να είναι αναγκαία η πανηγυρική διατύπωση του σχετικού όρου. Η σύμβαση του συμβιβασμού αν γίνει στο πλαίσιο εκκρεμούς δίκης, υπό τους όρους του άρθρου 293 ΚΠολΔ επιφέρει την αυτοδίκαιη κατάργηση της δίκης, ενώ αν γίνει εκτός δίκης (εξώδικος), κρίνεται ως προς το κύρος του κατά τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου και μπορεί να θεμελιώσει ανατρεπτική ένσταση υπέρ του

αντισυμβαλλόμενου μέρους, με την πρόταση και απόδειξη της οποίας το δικαστήριο οφείλει να εκδώσει απόφαση σύμφωνη προς το περιεχόμενο του συμβιβασμού (πρβλ. ΑΠ 1416/2008, ΕφΛαρ 206/2007).

β. Ο εξώδικος συμβιβασμός εξάλλου προϋποθέτει τη **συναίνεση** και των δυο εμπλεκόμενων μερών. Ως εκ τούτου, η ενεργοποίηση των διατάξεων περί εξώδικου συμβιβασμού από πλευράς του Δήμου εναπόκειται αποκλειστικά στην αποφασιστική αρμοδιότητα της οικονομικής επιτροπής ή του δημοτικού συμβουλίου κατά περίπτωση. Δεν τίθεται, συνεπώς, ζήτημα εντολής (ή παραίνεσης ή «ενθάρρυνσης») προς το Δήμο από άλλη δημόσια αρχή, ώστε αυτός να προχωρήσει στη λήψη της σχετικής απόφασης. Ωστόσο, κατά την εξέταση των νομικών προϋποθέσεων και πραγματικών περιστατικών από το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο του Δήμου, προκειμένου να αποφασιστεί αν τελικά ο τελευταίος θα προχωρήσει σε εξώδικο συμβιβασμό, θα πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι **θετικές επιπτώσεις** που ο συμβιβασμός τέτοιου είδους θα έχει όχι μόνο στον προτείνοντα αυτόν αλλά και στον ίδιο το Δήμο.

II. Με την 2703/1998 απόφαση (7μελούς σύνθεσης) του Συμβουλίου της Επικρατείας (δημ. ΤΝΠ/ΝΟΜΟΣ και ΔΣΑ) επιλύθηκε το ζήτημα εάν για τη διακοπή της παραγραφής αξίωσης κατά του Δημοσίου (επομένως και των ΟΤΑ) αρκεί η απλή υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο με την κατάθεση του δικογράφου της αγωγής στη γραμματεία του οικείου δικαστηρίου, κατά τα οριζόμενα στο προαναφερόμενο (υπό στοιχ. Ι.6.α.) **άρθρο 95 του ν.δ. 321/1969**, ή απαιτείται και επίδοση αυτής στο εναγόμενο Δημόσιο.

Ειδικότερα: Με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι, όπως προκύπτει από την προδιαληφθείσα διάταξη του **άρθρου 95 του ν.δ. 321/1969** (όμοια ακριβώς κατά το περιεχόμενο με την προδιαληφθείσα διάταξη του άρθρου 93 του ν. 2362/1995 που ενδιαφέρει εν προκειμένω ως εκ του κρίσιμου χρόνου), το ζήτημα της διακοπής της παραγραφής των αξιώσεων κατά του Δημοσίου (επομένως και των ΟΤΑ) ρυθμίζεται ειδικώς και αποκλειστικώς από τη διάταξη αυτή, με την οποία ο νομοθέτης, με τη χρήση του όρου **"υποβολή"**, αναφέρεται σκοπίμως στην έναρξη της διαδικασίας ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου με την κατάθεση του δικογράφου όχι μόνο αγωγής αλλά και άλλων ενδίκων μέσων (όπως προσφυγής, αίτησης ακύρωσης κ.λπ.) στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού, **χωρίς να απαιτείται και κοινοποίηση του ενδίκου μέσου στο αντίδικο Δημόσιο**. Η εν λόγω δε διάταξη, **η οποία αρκείται σε απλή υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο για να διακοπεί η παραγραφή της αξίωσης κατά του Δημοσίου, ως ειδική, κατισχύει κάθε άλλης έστω και νεότερης διάταξης** (βλ. επίσης ομοίως ΣΤΕ 958/2010, 1206/2003, 1987/2000).

III. Ενόψει των προεκτεθέντων, **η γνώμη μου**, σχετικά με τα από 10- 1-2018 (αριθ. πρωτ. 802/11-1-2018) προς το Δήμο Μοσχάτου-Ταύρου αιτήματα του Συνδέσμου για επίλυση της διαφοράς με εξώδικο συμβιβασμό, όπως αυτή (**γνώμη μου**) διατυπώνεται τελικά στο παρακάτω αναφερόμενο **συμπέρασμα**, είναι η εξής:

1. α. Το αίτημα (πρόταση) του Συνδέσμου, **για τη μη καταβολή για το έτος 2006** των διεκδικούμενων με την αγωγή αυτή από το Δήμο αξιώσεων του για παρانونώς παρακρατηθείσες εισφορές, ποσού **615.639,49 ευρώ** με το νόμιμο τόκο (6%), **πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο**. Και τούτο διότι οι αξιώσεις του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου για το έτος αυτό (2006) δεν έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 75 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.

2717/1999), αφού **εφαρμοστέα** εν προκειμένω (ως εκ του κρίσιμου χρόνου) είναι η διάταξη του **άρθρου 93 του ν. 2362/1995**, η οποία αρκείται σε απλή υποβολή (κατάθεση) της υπόθεσης (αγωγής ή προσφυγής ή αίτησης ακύρωσης κ.λπ.) στο δικαστήριο για να διακοπεί η παραγραφή της αξίωσης (ΣτΕ 4402/2015, 1287/2013, δημ. ΤΝΠ/ΝΟΜΟΣ) και η οποία (διάταξη του άρθρου 93 του ν. 2362/1995), **ως ειδική και ευνοϊκότερη για τους ΟΤΑ, κατισχύει κάθε νεότερης ή μη διάταξης, όπως είναι η διάταξη του άρθρου 75 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας** (ν. 2717/1999) [βλ. ΣτΕ 2904/2017, 3329/2012 σκ. 4, δημ. ΤΝΠ/ΝΟΜΟΣ και ΑΠ 1310/2009, 420/2002, δημ. ΤΝΠ/ΔΣΑ]. **Ο δε Δήμος Μοσχάτου-Ταύρου διέκοψε την παραπάνω πενταετή παραγραφή με την υποβολή (κατάθεση) της επίμαχης 2^{ης} αγωγής του κατά του Συνδέσμου στο Δικαστήριο την 28-12-2011 (με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης 35293).** Άλλωστε, σε επίρρωση των ανωτέρω, αναφέρω και τη νεότερη (ισχύουσα από 1-1-2015 μέχρι σήμερα) διάταξη του άρθρου 143 ν. 4270/2014 (Α' 143) περί παραγραφής, η οποία ορίζει ότι: <<Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α. Με την υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β....>>. **Επαναλήφθηκε** δηλαδή με την ως άνω νεότερη διάταξη, **με όμοιο ακριβώς περιεχόμενο**, η αντίστοιχη και προαναφερόμενη περί παραγραφής **διάταξη τόσο του άρθρου 95 ν.δ. 321/1969 όσο και η διάταξη του άρθρου 93 ν. 2362/1995.**

β. Συνεπώς, η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου θα πρέπει να εισηγηθεί προς το Δημοτικό Συμβούλιο της την απόρριψη του αιτήματος αυτού του Συνδέσμου ή τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς ως προς την αξίωση του Δήμου κατά του Συνδέσμου για το έτος 2006, για τους εκτιθέμενους στο **συμπέρασμά μου** λόγους.

γ. Επισημαίνεται ότι η διεκδίκηση της αξίωσης του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου κατά του Συνδέσμου για το έτος αυτό (2006), ανερχόταν την 30-1-2018 στο ποσό των **837.177,08 ευρώ** (κεφάλαιο 615.639,49 ευρώ + τόκοι 221.537,59 ευρώ).

2. α. Το αίτημα (πρόταση) του Συνδέσμου, **για την καταβολή για το έτος 2007** των διεκδικούμενων με την αγωγή αυτή από το Δήμο αξιώσεων του για παρανόμως παρακρατηθείσες εισφορές, ποσού **521.110,49 ευρώ** με το νόμιμο τόκο (6%), **πρέπει να γίνει δεκτό** με ανάλογη εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου προς το Δημοτικό Συμβούλιό της.

β. Επισημαίνεται ότι η διεκδίκηση της αξίωσης του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου κατά του Συνδέσμου για το έτος αυτό (2007), ανερχόταν την 30-1-2018 στο ποσό των **708.631,86 ευρώ** (κεφάλαιο 521.110,49 ευρώ + τόκοι 187.521,37 ευρώ).

3. α. Το αίτημα (πρόταση) του Συνδέσμου, **για τη μη καταβολή για το έτος 2008** των διεκδικούμενων με την αγωγή αυτή από το Δήμο αξιώσεων του για παρανόμως παρακρατηθείσες εισφορές, ποσού **597.338,67 ευρώ** με το νόμιμο τόκο (6%), **πρέπει να γίνει δεκτό** με ανάλογη εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου προς το Δημοτικό Συμβούλιό της, για τους εκτιθέμενους στο **συμπέρασμά μου** λόγους.

β. Επισημαίνεται ότι η διεκδίκηση της αξίωσης του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου κατά του Συνδέσμου για το έτος αυτό (2008), ανερχόταν την 30-1-2018 στο ποσό των **812.290,71 ευρώ** (κεφάλαιο 597.338,67 ευρώ + τόκοι 214.952,04 ευρώ).

Ε.— Συμπέρασμα.

Ι. 1. Για την παραπάνω αξίωση του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου κατά του Συνδέσμου του **έτους 2006, ποσού 615.639,49 ευρώ** (κεφάλαιο), ενόψει των δύο συγκρουόμενων νομικών διατάξεων ως προς το χρόνο διακοπής της παραγραφής, δηλαδή του άρθρου 93 του ν. 2362/1995 περί Δημοσίου Λογιστικού και του άρθρου 75 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999), ο Δήμος Μοσχάτου-Ταύρου **μπορεί να προέλθει με το Σύνδεσμο και σε επίλυση της διαφοράς τους με εξώδικο συμβιβασμό.**

2. Ο δικαιολογητικός λόγος, για τον οποίο ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου μπορεί να προέλθει με το Σύνδεσμο και σε επίλυση της διαφοράς τους με εξώδικο συμβιβασμό ως προς την παραπάνω αξίωση του Δήμου για το έτος 2006, συνίσταται στα εξής:

α. Το παραπάνω νομικό ζήτημα, δηλαδή ποια από τις προαναφερόμενες δύο νομικές διατάξεις είναι επικρατέστερη, δεν έχει επιλυθεί μέχρι σήμερα με απόφαση ανώτατου δικαστηρίου.

β. Η επίλυση της διαφοράς αυτής με εξώδικο συμβιβασμό είναι βέβαιο ότι θα έχει **θετικές οικονομικές επιπτώσεις** τόσο για το Δήμο όσο και για το Σύνδεσμο αφού έτσι θα διαλύσουν με αμοιβαίες υποχωρήσεις, πριν την έκδοση απόφασης από το δικαστήριο, την αβεβαιότητα που υπάρχει για το ποια από τις προαναφερόμενες δύο νομικές διατάξεις είναι επικρατέστερη.

γ. Η επίλυση της διαφοράς αυτής με εξώδικο συμβιβασμό είναι προς όφελος του Δήμου και του Συνδέσμου αφού θα αποφευχθεί, όπως είναι βέβαιο, μια μακροχρόνια δικαστική διαμάχη, ο δε Δήμος θα εισπράξει άμεσα το παραπάνω διεκδικούμενο ποσό (κεφάλαιο και τόκους) ενισχύοντας έτσι τον προϋπολογισμό του κατά το σκέλος των εσόδων.

δ. Τα δύο Ν.Π.Δ.Δ. (Δήμος και Σύνδεσμος), όπως είναι γνωστό, συνδέονται με σχέσεις αρμονικής συνεργασίας και αλληλεγγύης, αφού μοιράζονται, με βάση την αρχή της επικουρικότητας, πολλούς κοινούς σκοπούς με στόχο την προστασία και τη συνεχή βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων του Δήμου μας.

3. Συνεπώς, ο Δήμος Μοσχάτου–Ταύρου μπορεί να προέλθει με το Σύνδεσμο σε επίλυση της διαφοράς τους με εξώδικο συμβιβασμό, ως προς το διεκδικούμενο από αυτόν του έτους 2006 **ποσό των 615.639,49 ευρώ (κεφάλαιο)** με το νόμιμο τόκο (6%) κατά την ημέρα της εξόφλησης, ο οποίος (συμβιβασμός) θα είναι δίκαιος και επωφελής για τα συμφέροντα του Δήμου. Στην περίπτωση κατά την οποία ο Σύνδεσμος δεν προτείνει συμπληρωματικά και εγγράφως, για την αξίωση αυτή του Δήμου, δίκαιο και επωφελή για το Δήμο εξώδικο συμβιβασμό, τότε το αίτημα του Συνδέσμου για επίλυση της διαφοράς με εξώδικο συμβιβασμό πρέπει να απορριφθεί και να συζητηθεί η αγωγή του Δήμου κατά τη δικάσιμο της 24-5-2018 ενώπιον του 29^{ου} Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

II. Το αίτημα (πρόταση) του Συνδέσμου **για την καταβολή για το έτος 2007** των διεκδικούμενων με την αγωγή αυτή από το Δήμο αξιώσεων του για παρανόμως παρακρατηθείσες εισφορές, ποσού **521.110,49 ευρώ (κεφάλαιο)** με το νόμιμο τόκο (6%) κατά την ημέρα της εξόφλησης, **πρέπει να γίνει δεκτό** με ανάλογη εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου προς το Δημοτικό Συμβούλιό της, καθόσον για την αξίωση αυτή δεν τίθεται θέμα παραγραφής της.

III. 1. Το αίτημα (πρόταση) του Συνδέσμου, **για τη μη καταβολή για το έτος 2008** των διεκδικούμενων με την αγωγή αυτή από το Δήμο αξιώσεων του για παρανόμως παρακρατηθείσες εισφορές, ποσού **597.338,67 ευρώ, πρέπει να γίνει δεκτό** με ανάλογη εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Μοσχάτου–Ταύρου προς το Δημοτικό Συμβούλιό της, για τους ακόλουθους λόγους:

α. Με την 27474/34337/8-12-2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ (2506 Β' /9-12-2008), μετά την 19/2007 απόφαση του Δ.Σ. του Συνδέσμου, τροποποιήθηκε το άρθρο 2 της υπ' αριθ. 57239/1970 απόφασης των Νομαρχών Αττικής και Πειραιώς και ορίσθηκε πλέον νόμιμα, κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης του άρθρου 245 παρ. 8 ν. 3463/2006, η αύξηση της εισφοράς των Δήμων μελών του Συνδέσμου από 3% σε 6% από τη χρήση του έτους αυτού (2008).

β. Από το σαφές και αδιάσπαστο γράμμα της διάταξης του πιο πάνω αναφερόμενου (υπό στοιχ. Δ.Ι.9.) άρθρου 78 παρ. 2 του Συντάγματος («φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος») προκύπτει ότι απαγορεύεται απολύτως η αναδρομική επιβολή **οποιοδήποτε οικονομικού βάρους** πέραν του «οικονομικού έτους» του προηγούμενου της επιβολής του οικονομικού βάρους. Ως δε οικονομικό έτος, πέραν του οποίου δεν μπορεί να ανατρέξει η επιβολή του οικονομικού βάρους, θεωρείται το ημερολογιακό έτος που προηγείται εκείνου κατά το οποίο δημοσιεύεται νόμιμα η σχετική διοικητική πράξη (πρβλ. ΣτΕ 693/2011 επτ.).

2. Συνεπώς, το αίτημα (πρόταση) του Συνδέσμου, **για τη μη καταβολή για το έτος 2008** των διεκδικούμενων με την αγωγή αυτή από το Δήμο αξιώσεων του για παρανόμως παρακρατηθείσες εισφορές, ποσού **597.338,67 ευρώ, πρέπει να γίνει δεκτό** με ανάλογη εισήγηση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου προς το Δημοτικό Συμβούλιο της, διότι η 27474/34337/8-12-2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, που δημοσιεύθηκε το 2008 ΦΕΚ (2506 Β' /9-12-2008) και όρισε αναδρομικά από 1-1-2008 (δηλαδή εντός του ίδιου οικονομικού έτους) την αύξηση της εισφοράς (οικονομικού βάρους) των Δήμων μελών του Συνδέσμου από 3% σε 6%, δεν προσκρούει, κατά τα ανωτέρω, στον περί απαγόρευσης της αναδρομικής επιβολής **οποιοδήποτε οικονομικού βάρους** κανόνα του άρθρου 78 παρ. 2 του Συντάγματος.

**Ο Νομικός Σύμβουλος και Δικηγόρος
του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου
Ηλίας Νικ. Μπιζάνης**

Τέλος ο Πρόεδρος κάλεσε την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά.

Η Οικονομική Επιτροπή μετά από διαλογική συζήτηση και αφού έλαβε υπόψη της, τις ισχύουσες διατάξεις, τα υποβληθέντα στοιχεία, ήτοι α) την από 27-12-2011 αγωγή του Δήμου κατά του Συνδέσμου, β) την από 10-1-2018 (αριθ. πρωτ. εισερχομένων εγγράφων του Δήμου 802/11-1-2018) αίτησή εξώδικου συμβιβασμού του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία "Ειδικός Διαβαθμιδικός Σύνδεσμος Νομού Αττικής" (Ε.Δ.Σ.Ν.Α.), γ) την από 8-2-2018 προαναφερόμενη εισήγηση-γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου και Δικηγόρου του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Αποδέχεται την από 8-2-2018 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου και Δικηγόρου του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου κ. Ηλία Μπιζάνη και εισηγείται στο Δημοτικό Συμβούλιο, κατ' άρθρο 72 του ν. 3852/2010, για τη λήψη σχετικής απόφασης, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη γνωμοδότηση αυτή .

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ